

Telefony

ústředna: 267 204 300

sekretariát 267 204 311

E-mail osz_cr@cmkos.cz

[●],
[●], hejtman
[●]

Naše zn.:

Vyřizuje:

Linka

V Praze dne

Vážený pane hejtmane,

dovoluji si obrátit se na Vás jako na vrcholného představitele kraje, který je zřizovatelem zdravotnické záchranné služby, a to v urgentní záležitosti týkající se platových nároků zaměstnanců zdravotnické záchranné služby v souvislosti s tzv. Covid odměnami.

V důsledku nesprávného postupu zdravotnické záchranné služby jako zaměstnavatele nebyly tzv. Covid odměny vyplacené zaměstnancům za práci během první a druhé vlny pandemie Covid 19 zahrnuty pro účely výpočtu průměrného výdělku podle § 351 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů („zákoník práce“). Covid odměny byly nesprávně posouzeny jako odměny tzv. nemzdového charakteru vyplacené podle § 224 odst. 2 zákoníku práce, a byly tak vyloučeny z průměrného výdělku pro pracovní právní účely. Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR („OSZSP ČR“) již před jejich vyplacením na nesprávnost zvoleného postupu zdravotnické záchranné služby jako zaměstnavatele v roce 2020 i 2021 upozorňoval.

V předmětné věci bylo aktuálně vydáno precedenční soudní rozhodnutí, konkrétně **rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. 4. 2024, sp. zn. 21 Cdo 2044/2023**, zde:

https://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/F0AC268Aafb1DA4AC1258B24004D42B4?openDocument&Highlight=0, jeho prostřednictvím Nejvyšší soud ČR judikoval následující závěry:

1. tzv. Covid odměna je platovým nárokem podle § 134 zákoníku práce, a tudíž bylo povinností zaměstnavatele takto vyplacenou odměnu zahrnout pro účely zjištění průměrného výdělku podle § 351 a násl. zákoníku práce;
2. Covid odměny nejsou odměnou podle § 224 odst. 2 zákoníku práce, tj. nelze je považovat za plnění, které nemá žádnou vazbu na vykonanou práci (např. na odvedený výkon, odpracovanou dobu apod.) a zhodnocuje jiné faktory (např. pouhou existenci pracovního poměru)
3. na práva a povinnosti zaměstnance nemůže mít vliv, respektoval-li zaměstnavatel podmínku podle rozhodnutí o poskytnutí jednorázového neinvestičního příspěvku ze státního rozpočtu [že odměny bude poskytovatel zdravotnické záchranné služby vyplácet „v souladu s § 224 odst. 2 b) zákoníku práce“] a promítl ji do svého rozhodnutí o přiznání odměny. I v takovém případě se právní jednání zaměstnavatele vůči zaměstnanci posoudí podle té právní normy (ustanovení zák. práce), jejíž skutkovou podstatu podle své právé povahy naplňuje, tedy jednoznačně podle § 134 zákoníku práce.

Aktuálně tedy bylo i nejvyšší justiční instancí judikaturně potvrzeno, že pokud zaměstnavatelem nebyly tzv. Covid odměny zahrnuty do výpočtu průměrného výdělku pro pracovněprávní účely, došlo k porušení zákona a zaměstnanci byli neoprávněně kráceni na jejich platových nárocích, zejména ve výši náhrady platu za dobu čerpaní dovolené, ve výši zákonných příplatků za dobu práce přesčas, noční práce, práce ve svátek apod., které jsou ze zákona počítány procentní sazbou z průměrného výdělku.

Již z výše uvedeného precedenčního rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR je zřejmé, že částky, o které byli zaměstnanci v důsledku neoprávněného postupu zdravotnické záchranné služby jako zaměstnavatele (nezahrnutí vyplacených Covid odměn do průměrného výdělku) kráceni, nejsou zanedbatelné a u jednotlivých zaměstnanců oscilují v řádu desítek tisíc korun. Po zaměstnancích nelze spravedlivě požadovat, aby nesli důsledky chybných rozhodnutí (ať již vznikly z jakéhokoli zdroje), uvedená finanční rizika na ně přenášet a poškozovat je na jejich zákonných právech. Náš odborový svaz si je zároveň vědom plynutí času a s tím spojeným promlčováním části jednotlivých nároků.

Ze všech shora uvedených důvodů náš odborový svaz vyzývá zdravotnické záchrannou službu jako zaměstnavatele, aby:

- a) zaměstnavatel (jeho mzdová účtárna) provedl zpětnou rekalkulaci (opravu) správné výše průměrného výdělku pro pracovněprávní účely u všech zaměstnanců, jimž byly vyplaceny tzv. Covid odměny, a to tak, že všem uvedeným zaměstnancům budou minimálně tzv. Covid odměny za druhou vlnu pandemie Covid 19 vyplacené v r. 2021 zahrnuty do (opraveného) průměrného výdělku, a
- b) v návaznosti na ad a) zaměstnavatel doplatí **ve výplatním termínu platu za měsíc květen 2024 všem dotčeným zaměstnancům dlužnou část platových nároků** vzniklých v důsledku nesprávného postupu v r. 2021 (tehdejší nezahrnutí vyplacených Covid odměn do průměrného výdělku).

Skutečnost je taková, že prakticky ihned po zveřejnění judikátu Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 21 Cdo 2044/2023 na webových stránkách Nejvyššího soudu a následně v médiích, se na náš odborový svaz začali obracet naši členové se žádostí o právní pomoc s vymožením jejich platových nároků. OSZSP ČR jako instituce chránící práva zaměstnanců ve zdravotnictví a sociálních službách přitom nemůže nečině přihlížet ke stavu, kdy v minulosti došlo k nezákonnému krácení platových nároků členů OSZSP ČR a nerespektování pracovněprávních předpisů.

Bohužel, hlavním problémem je v tomto případě běh času. Jelikož podle obecně závazných právních předpisů činí promlčecí lhůta k uplatnění uvedených platových nároků 3 roky a tzv. Covid odměny za 2. vlnu pandemie byly zaměstnancům vyplaceny v období II.Q 2021, nezbývá OSZSP ČR, než touto výzvou žádat o narovnání a doplacení platových nároků pod mimořádným časovým tlakem, tj. **již ve výplatách za květen 2024**, neboť v opačném případě hrozí promlčení platových nároků. Pokud by platové nároky nebyly vypořádány již ve výplatách za květen 2024, nezbude než v zájmu předejití promlčení, že si budou zaměstnanci mohou začít (budou nuceni) jednotlivě uplatňovat své platové nároky soudní cestou.

V případě, že platové nároky zaměstnanců nebudou narovnány, tj. doplacený nejpozději ve výplatním termínu platu za měsíc květen 2024, bude náš odborový svaz nucen zprostředkovat svým členům kvalifikovanou právní podporu prostřednictvím specializované advokátní kanceláře. K dnešnímu dni eviduje náš odborový svaz v rámci ČR stovky žadatelů o právní pomoc a přípravu žaloby o doplacení platových nároků z titulu nezahrnutí Covid odměn do průměrného výdělku; a počet žadatelů o právní pomoc každým dnem narůstá.

V případě, že by bylo nutné řešit doplacení platových nároků soudní cestou, došlo by na straně zdravotnické záchranné služby k dalšímu významnému navýšení nákladů, a to o soudní poplatky, úroky z prodlení, náklady na právní zastoupení a zanedbatelné časové a další náklady, když ve vztahu ke každé jednotlivé žalobě (kterých lze u každé zdravotnické záchranné služby předpokládat minimálně desítky, spíše stovky) je třeba jen na nákladech řízení počítat v průměru o vícenásobku v řádu přes 20.000,- Kč již za řízení před soudem I. stupně (okresní soud).

Mám za to, že vzhledem k nyní již známému precedenčnímu rozhodnutí Nejvyššího soudu je v zájmu všech zúčastněných, tedy i kraje jako zřizovatele zdravotnické záchranné služby, řešit platové nároky zaměstnanců smírně bez nutnosti zahajovat desítky či stovky soudních sporů.

S úctou

Za OSZSP ČR

Bc. Dagmar Žitníková, předsedkyně